

Suunnitelmia

Kesä on monelle toiveiden ja odotuksen aikaa. Eikä ihme, kun suomen kesä on kaunis mutta lyhyt, ja toisekseen suurimmalla osalla on jonkin mittainen loma. Kaikilla kesä ei kuitenkaan mene suunnitelmien mukaan. Osalla talous rajoittaa menoja, osalla sairaus, osalla yksinäisyys. Voi harmittaa, kun kuulee reissuja huvipuistoista, asuntovaunuretkistä tai hengellisistä kesäjuhlista. Miksi minä en pääse, mitä minun kesästäni tulee? Inhimillisyys nostaa päätään. Onneksi on paljon asioita mitä voi nauttia läheltä, aivan kotisohvalta tai terassilta tai omalta pihalta tai lähiseudulta. Useat hengelliset seurat kuuluvat radiosta tai netin välityksellä. Kesää, kukkasia ja auringon säteitä voi ihastella ikkunasta. Jäätelöä voi nauttia omalla pihalla ja uimaan voi pulahtaa lähimpään rantaan.

Raamattu ei kerro sitä, oliko kesä kauneimmillaan, kun Joosefin veljet olivat paimentamassa karjaa. Heillä oli kuitenkin yhteinen ongelma, he kadehtivat veljeään Joosefia. Varmaan kaikki melkein muistavat tuon Raamatun kertomuksen, joten kerron siitä vain jotain.

Menessään katsomaan karjapaimenessa olevia veljiään, Joosef joutui veljien vihaamana kauppiaiden mukaan vieraalle maalle, kun veljekset myivät hänet orjaksi. Ei mahtanut nuoren 17-vuotiaan pojan suunnitelmat mennä omien toiveidensa mukaan. Joosef ei kuitenkaan vaipunut epätoivoon, vaan luotti Jumalaan, sillä hän oli uskovainen nuorukainen. Luottamusta koeteltiin elämän vaikeassa risteyksessä, mutta Jumala oli koko ajan läsnä, eikä Joosefin elämä horjunut raiteiltaan. Joosefin elämästä tulee mieleen se kohta, missä Joosef joutui syyttömänä vankilaan. 1. Mooseksen kirja 39 jae 21: Herra piti huolta Joosefista vankilassakin ja oli hänen kanssaan niin, että hän saavutti vankilan päällikön suosion. Kertomuksen lopussa löytyy tärkeä kohta, jossa Joosef pääsi sovintoon veljiensä kanssa. Joosef eli Herransa ilosta ja antoi veljille anteeksi.

Epävarman ajan keskellä on tärkeä päästä sopuun Jumalan ja ihmisten kanssa. Omin voimin emme kuitenkaan kykene siihen. Voima on kätkeyty evankeliumiin. Hän kantoi kipumme ja syntimme. Ne saa anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Kesässä tärkeintä onkin se, että Herra on minunkin kanssani. Olla onnellinen siellä missä olemmekin. Kaikki muut asiat kyllä järjestyvät, niin kuin nähdään parhaaksi.

Marjut Parkkila

diakoniatyöntekijä